

flere obligationer og ændre på nogle regler, man har sænket diskontoen for at hjælpe disse flekslånere ekstraordinært. Og jeg vil igen sige, at jeg er enig i det, man har foretaget sig.

Jeg kommer så til det, vi taler om i dag, om lønmodtagernes mulighed for at blive medlem af en a-kasse. Jeg vil gentage, at jeg mener, at det eneste rigtige er, at man er medlem af en a-kasse, uanset om man er selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager. Og Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, har ret i, at dagpengesatsen på 15.000 kr. såmænd ikke er alverden, fordi det giver en stor lønnedgang, men det er trods alt et sikkerhedsnet, som gør, at de fleste kan holde skindet på næsen, hvis de skærer noget i deres budget.

Desværre er det så sådan, viser beregninger fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at der er knap ½ million lønmodtagere og selvstændige, der ikke er medlemmer af en a-kasse, og det er selvfølgelig dumt. Mindst 275.000 af dem kan ikke engang få kontanthjælp, f.eks. fordi ægtefællen har indkomst, og reelt er tallet større, for man har ikke medtaget dem, der ikke kan få kontanthjælp, på grund af at de ejer deres egen bolig. Hvis nogle af de her omkring 300.000 mennesker bliver fyret, styrer de direkte mod en stor økonomisk nedtur og en situation, hvor de formentlig må gå fra hus og hjem, og hvor skilsmissen nærmer sig, fordi der lettere opstår stridigheder i parforholdet, når pengene bliver uendelig små. Jeg har aldrig sagt, som det er blevet sagt, at det vil dreje sig om 300.000, som vil blive fyret, men at samfundet selvfølgelig ikke kan holde til en sådan udvikling, hvor der vil være titusinder på arbejdsmarkedet, der havner i en økonomisk ruin uden ret til dagpenge, uden ret til kontanthjælp.

Som politiker kan man ikke bare passivt se til, at så mange menneskelige problemer opstår. Der skal selvfølgelig gøres noget for at forhindre det, fordi det er en meget, meget ekstraordinær situation, svarende til situationen for flekslånere, som man gik ind og reddede, svarende til situationen for bankerne og dem, der havde sat penge i banken, som man også gik ind og reddede. Det er fuldstændig parallelt, og derfor er det meget underligt, at man trækker stregen der, hvor folk skal have mulighed for lettere at blive medlem af en a-kasse.

Kl. 19:26

Vi vil gøre noget for at forhindre den her sociale katastrofe, og derfor har vi fremsat forslaget. Jeg beklager, hvis vi har begået en fejl ved-

rørende det med medlemskabets længde, da jeg under debatten har forstået, at det ikke var sådan i 1996, men det må vi jo så se på bagefter. I hvert fald var det sådan, at i 1996 blev arbejdskravet forhøjet til de her 52 uger, og det er så det, vi mener er urimeligt at ændre tilbage til de 26 uger.

Vi mener også, at forslaget vil sikre fleksibiliteten på det danske arbejdsmarked, sikre den danske flexicuritymodel. Hvis man ikke gør det her, vil der sikkert være mange uden a-kasse-medlemskab, som ikke vil være så interesseret i at skifte job, fordi usikkerheden i det nye job, de måske har taget, meget let kan være større med hensyn til at fastholde eller blive fyret fra jobbet.

En bivirkning af det her forslag vil være, at a-kasserne og formentlig også fagforeningerne vil få flere medlemmer, og det er der rigtig god brug for set i et bredt samfundsperspektiv, for andelen af mennesker på det danske arbejdsmarked, som er medlem af en a-kasse, er faldet fra 80 pct. i 1995 til nu 70 pct. Det er ikke godt, det modarbejder den danske flexicuritymodel, hvor det at have et sikkerhedsnet, hvis man mister jobbet, er et af de helt centrale punkter.

Jeg må sige til den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard, at jeg på ingen måde tror, at det her vil føre til en større arbejdsløshed, men at det vil føre til flere a-kassemedlemmer, og at man vil undgå sociale katastrofer.

I debatten her er der blevet nævnt flere forskellige ting. Der er også blevet nævnt regeringens renoveringspulje, og den er blevet fremhævet som noget positivt, og jeg må sige, at det kunne den have været, i hvert fald i et vist omfang, men at det kører uendelig dårligt. Sagsbehandlingstiden er alt for lang. Der er håndværksmestre i både Århus og Horsens i det østjyske område, som må fyre folk. De har typisk afgivet 50 tilbud til privatpersoner, som så har indsendt ansøgninger om tilskud fra renoveringspuljen, men der er indtil videre kun kommet svar på 2-5 tilbud. Og der er håndværksmestre, som så må fyre halvdelen af deres medarbejdere, fordi det hele trækker i langdrag og arbejdet i virkeligheden først måske er til stede efter sommerferien. Vi har så også fra SF's side foreslået, at renoveringspuljen skulle være dobbelt så stor, og at man i øvrigt også skulle sætte mange andre ting i gang for arbejdsløse bygningshåndværkere.

Jeg er glad for, at man fra socialdemokratisk side er enig i intentionerne bag det her forslag,